

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.1055/2/2013

SENTINȚA CIVILĂ NR.1310
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.04.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: BÎCU VASILE
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, în contradictoriu cu **pârâtul Bîștiu Aurel**, având ca obiect *constatarea calității de lucrător al Securității*.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic [REDACTAT], în baza delegației de reprezentare pe care o depune la dosar, pârâtul Bîștiu Aurel reprezentat de avocat [REDACTAT] cu împuternicire avocațială la fila 11 dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că pârâtul a depus la data de 09.04.2013 întâmpinare la acțiunea formulată.

Curtea comunică reclamantului prin reprezentant un exemplar al întâmpinării, după care acordă cuvântul părților pe probe.

Reclamantul și pârâtul prin reprezentanți solicită proba cu înscrisuri, respectiv cele depuse la dosar.

Curtea, în temeiul art.167 Cod procedură civilă încuviințează părților proba cu înscrisurile depuse la dosar, fiind utilă, pertinentă și concludentă soluționării cauzei.

Curtea pune în discuția părților excepția inadmisibilității acțiunii invocată de pârât prin întâmpinare.

Pârâtul Bîștiu Aurel reprezentat de avocat, solicită admiterea excepției, deoarece conform art 111 C. Pr.Civ. această acțiune nu poate avea ca obiect constatarea calității unei persoane, cererea în constatare nu trebuie confundată cu cererea în constatarea unei stări de fapt folosită în cadrul procedurii de asigurare a dovezilor. Acțiunea prevăzută de art.111 ar fi putut fi admisă doar dacă se solicita constatarea existenței unui raport juridic, gen calitatea în care o persoană a construit, calitatea unor raporturi de rudenie între parat și reclamant.

Reclamantul CNSAS prin consilier juridic solicită respingerea excepției inadmisibilității acțiunii, având în vedere împrejurarea că acțiunea nu a fost

întemeiată pe dispozițiile art.111 Cod procedură civilă ci pe dispozițiile O.U.G. nr.24/2008, și aceasta e derogatorie nu o veritabilă acțiune în constatare. Prin acest gen de constatări au fost verificate persoanele care au avut legătură cu Securitatea.

Curtea respinge excepția inadmisibilității acțiunii ca neîntemeiată având în vedere faptul că art.2 lit.a din O.U.G.nr.24/2008 este o normă specială în raport cu disp.art.111 Cod procedură civilă, astfel încât se aplică cu prioritate în cazurile avute în vedere în conținutul articolului, respectiv se aplică cu prioritate cazurilor în care se solicită constatarea calității de lucrător al Securității cu privire la o anumită persoană.

În consecință, Curtea consideră că în speță nu vor fi aplicabile disp.art.111 Cod procedură civilă care permit doar existența sau inexistența acestui drept.

Curtea acordă cuvântul pe probe.

Părțile prin reprezentanți având pe rând cuvântul solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, respectiv cele depuse la dosar, declarând că nu mai e alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Curtea încuviințează părților proba cu înscrisurile de la dosar, fiind utilă, pertinentă și concludentă soluționării cauzei,

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, considerând că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de lucrător al Securității. Prin activitățile desfășurate, a îngădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Activitățile desfășurate de către pârâțul Bîștiu Aurel, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate legislație în vigoare la acea dată, dreptul la viață privată — art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și dreptul la secretul corespondenței - art. 33 din Constituția României din 1965.

Pârâțul a avut gradul de căpitan (1978-1980), maior (1980-181) în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Buzău, Serviciul 1. Acesta a participat activ la supravegherea informativă prioritară a unui fost condamnat politic; în cadrul aceleași acțiuni informative pârâțul a propus interceptarea corespondenței acestuia pentru a identifica legăturile ce le întreține, conținutul discuțiilor. Această măsură a funcționat între 01.03.1978-01.09.1978, respectiv 25.11.1979-01.06.1980. Urmărirea informativă a acestei persoane pentru simplul fapt că figura în evidențe că fost condamnat politic, s-a întins până în 1990, pârâțul ocupându-se de caz între anii 1978-1981.

Pârâțul Bîștiu Aurel prin apărător, consideră că în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008. Prima

condiție este îndeplinită, aceea că pârâtul a fost ofițer în cadrul Securității dar nu este întrunită cea de-a doua condiție, că prin activitățile desfășurate în calitate de ofițer ar fi îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Astfel cum a detaliat în întâmpinare se induce ideea că această primă condiție a suficientă pentru a se putea constata calitatea de lucrător al Securității. Din conținutul înscrisurilor aflate la dosar apreciază că nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art.2 alin.1 lit.a din O.U.G. nr.24/2008. Notele ofițerului, nota de sarcini și adresele aflate ca înscrisuri probatorii, furnizate de către pârât nu denunță activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist cu consecința îngădirii drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Activitatea desfășurată era specifică muncii de informare pentru prevenirea afectării siguranței naționale, organizația legionară era considerată organizație cu impact asupra siguranței statului și ordinii de drept. Apărările sale sunt fondate pe atribuțiile de serviciu și pe rolul DSS în apărarea siguranței naționale, conform decretului nr.121/1978, art.4.

Prin metodele și mijloacele specifice în activitatea de obținere și valorificare a informațiilor, consideră că nu a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului, dreptul la viața privată, astfel cum este definit la art.17 din Pactul Internațional.

Notele întocmite de către pârât au o valoare operativă slabă. Nu a întocmit nicio notă sau raport olograf care să conțină informații care să poată fi apreciate să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Nu a participat la acțiuni de pătrundere secretă în domiciliu, nu a instalat mijloace tehnice de ascultare în vederea interceptării convorbirilor telefonice, nu a participat la acțiuni de natură să inducă o permanentă teroare a celui urmărit.

Cu cheltuieli de judecată, conform chitanței de 1500 lei pe care o depune la dosar, reprezentând onorariul de avocat.

Curtea, în temeiul art.150 Cod procedură civilă declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la 7.02.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe paratul BÎȘTIU Aurel, solicitans să se constate calitatea paratului de lucrător al Securității.

În motivare, reclamantul a aratat că prin cererea nr. P 593/10/09.12.2010 adresată C.N.S.A.S. de doamna XXXXXXXXXX, se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petenta a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul 1258179 solicitat în temeiul legii de către doamna ██████████, pârâtul figurează în vol. 3 la filele 16, 18-20, 22, 27, 28, 30, 31, 33, 35-37, 41, 44, etc. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatate nr. DI/1/2779/23.11.2012, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, paratul, având gradul de căpitan în cadrul U.S. Buzău, Serviciul 1, a participat activ la supravegherea informativă prioritară a unui fost condamnat politic. Ca urmare, pentru cunoașterea concepțiilor politice și a situației personale a urmăritului, pârâtul propune dirijarea sursei <COTICI ION> . De asemenea, în cadrul aceleiași acțiuni informative pârâtul a propus interceptarea corespondenței acestuia pentru a identifica legăturile ce le întreține, conținutul discuțiilor. Această măsură a funcționat între 01.03.1978-01.09.1978, respectiv 25.11.1979-01.06.1980 . Nu în ultimul rând, ca urmare a informațiilor adunate prin măsurile arătate, pârâtul îl menține supraveghere prioritară și propune și semnalarea urmăritului la problema culte secte, pentru a fi încadrat . Urmărirea informativă a acestei persoane pentru simplul fapt că figura în evidențe ca fost condamnat politic, s-a întins până în 1990, pârâtul ocupându-se de caz între anii 1978-1981. Din perspectiva Securității, urmărirea persoanelor care făcuseră parte din mișcarea legionară, precum și a descendenților acestora, nu era motivată de caracterul extremist al acestei grupări, ci de faptul că aceste persoane erau potențiali oponenți ai regimului comunist. Din același motiv și fără nicio diferență față de foștii legionari, erau urmăriți și membrii partidelor istorice democratice, precum și descendenții acestora. În plus, prin termenul „legionar”, Securitatea desemna și membrii așa numitelor „grupări subversive” (în realitate, anticomuniste), precum și pe cei care, în primii ani ai instaurării puterii comuniste luaseră parte sau sprijiniseră rezistența armată din munți.

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora - pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celor urmăriți.

Din toate documentele arătate mai sus se poate observa implicarea ofițerului în obținerea informațiilor respective. De asemenea, important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant

dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin încadrarea acestora cu rețeaua informativă, dar și prin deschiderea și citirea corespondenței acestuia. Prin această ultimă măsură s-a încălcat și dreptul la secretul corespondenței.

În concluzie, activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- dreptul la viață privată — art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;
- dreptul la secretul corespondenței - art. 33 din Constituția României din 1965;

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece paratul a avut gradul de căpitan (1978-1980), mai cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Buzău, Serviciul 1.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată.

În drept, art. 1 alin. 7 și alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

La 12.04.2013, paratul a depus intampinare, invocand exceptia inadmisibilitatii cererii.

In motivare, paratul a aratat ca acțiunea ca fiind inadmisibila, intrucat nu pot face obiect al acțiunii in constatare aspecte legate de activitatea paratului profesionala, ce s-a desfășurat in stricta conformitate cu prevederile legislației in vigoare la acea data.

Resping categoric calificarea de „lucrador al securității” deoarece însumarea funcției avuta de mine in termenul de „lucrador” reprezintă o grava ofensa adusa onoarei si demnității de militar. Considera termenul impropriu, peiorativ, batjocoritor, drept pentru care respinge acest cuvânt prin care este calificata activitatea desfășurata ca ofițer de informații in cadrul DSS, aflat in slujba patriei.

Ridica pe aceste considerente excepția inadmisibilitatii acțiunii, deoarece aceasta acțiune conform art. 111 C. Pr.Civ. nu poate avea ca obiect constatarea calității unei persoane, cererea in constatare nu trebuie confundata cu cererea in constatarea unei stări de fapt folosita in cadrul procedurii de asigurare a dovezilor, de exemplu, prevăzuta de art. 235, 241 C Pr Civ (se vedea G BoroL Tratat de procedura civila, editura ALL Bec. 2001. pag 236)

De altfel, din împrejurarea ca art. 111 C Pr Civ face vorbire despre constatarea existentei / inexistentei unui drept, rezulta per a contrario ca, in cazul in care se solicita constatarea unei situații de fapt, cererea se respinge ca inadmisibila.

In speța de fata nu se poate interpreta drept acțiune in constatare aceea având ca obiect constatarea calității de lucrador al securității deoarece, acțiunea prevăzuta de art. 111 ar fi putut fi admisa doar daca se solicita constatarea existentei unui raport juridic gen: calitatea in care o persoana a construit, calitatea unor raporturi de rudenie intre parat si reclamant.

2. Conform art. 148 din Constituția României instanța naționala trebuie in măsura posibilului sa interpreteze si sa aplice dreptul intern conform Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Art. 8 din CEDO stabilește faptul ca dreptul la respectul vieții priva este un drept complex, cu multiple declinări datorate jurisprudentei Curții. El include dreptul la integritate fizica si morala, la identitate personala. (a se vedea Bianca Selejan-Gutan, Protecția Europeana a drepturilor omului, editura CH Beck, 2008, pag 149). Nu este admis amestecul nici unei autorități publice in exercitarea acestui drept, decât in măsura in care acest amestec este prevăzut de lege si daca constituie o masui[^] care intr-o societate democratica este necesara pentru securitatea naționala.

Considera ca anumite aspecte legate de integritatea sa morala i-au fost incalcate, au fost divulgate date personale ceea ce contravine prevederilor art. 8 din CEDO. Specificul activității sale profesionale, acela de culegere de informații cu aplicare punctuala pe un anumit subiect, era eminentamente secreta, nu avea voie sa dezvăluie sursele, opiniile si informațiile aflate in discuții private, obligație asumata prin jurământ de credința fata de patrie.

Protecția surselor reprezintă o garanție pentru ca sa fi putut realiza rolul de informare într-un scop legitim, însă ofițerul de informații nu este exonerat

de obligația bunei-credințe, iar afirmațiile reclamantei nu justifică lezarea unor valori care definesc personalitatea umană - cinste, demnitate onoare, dreptul la reputație - și consecințele negative pe care le-ar fi suportat pe plan psihica autorul cererii.

Indiferent dacă este vorba despre publicarea unui raport din partea autorităților statului, în cazul-unei anchete privind activitatea comercială a societății reclamantilor (a se vedea Fayed and the House of Fraser Holdings pic împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, nr. 17101/90, decizia Comisiei din 15 mai 1992), sau despre publicarea unei serii de articole acuzând reclamantul de omor (a se vedea White împotriva Suediei, nr. 42435/08, paragrafele 19 și 30, 19 septembrie 2006), sau despre folosirea unei expresii calomniatoare, însoțită de o fotografie a reclamantului, publicată într-un magazin săptămânal (a se vedea Minelli împotriva Elveției, (decizie), nr. 14991/02, 14 iunie 2005), Curtea confirmă apărarea dreptului la reputația unei persoane din partea art. 8 din Convenție, drept parte integrantă a dreptului la respectarea vieții private. Într-o altă cauză, problema apărării dreptului la respectarea reputației de către art. 8 din Convenție a fost lăsată deschisă (a se vedea Gunnarsson împotriva Islandei, nr. 4591/04, 20 octombrie 2005). În final, în cauza Pfeifer împotriva Austriei (nr. 12556/03, paragraful 35, in fine, 15 noiembrie 2007), Curtea a considerat că reputația unei persoane reprezintă o parte din identitatea sa personală și fizică, care privesc viața sa, inclusiv în cadrul unei critici în contextul unei dezbateri publice. În consecință, art. 8 se aplică în speță în contextul în care s-a solicitat analiza întregii mele cariere profesionale, fiind pusă la îndoială întreaga mea cariera și reputație, s-au transmis înscrisurile atașate cererii prin posta, fara a fi protejate, fiind publice din acest punct de vedere.

3. Pe fond solicita respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală deoarece și-am desfășurat activitatea profesională respectând legile, ordinele și regulamentele militare care reglementau domeniul de activitate, art. 1 lit. e) din decretul nr. 121 / 1978 privind organizarea și funcționarea ministerului de Interne și care prevedea ca era obligat să acționeze pentru cunoașterea, prevenirea și lichidarea oricăror fapte ce puteau aduce atingere securității statului român. Astfel: „Art. 4 Ministerul de Interne are următoarele atribuții principale:

1. Atribuții cu privire la organele de securitate

a) organizează și desfășoară activitatea de apărare a securității statului în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor întreprinse de serviciile de spionaj străine și agenturile acestora împotriva statului român, a acțiunilor de sabotaj, diversiune și subminare a economiei naționale, precum și a altor infracțiuni contra securității statului;

b) organizează și desfășoară activitatea de contrainformații militare, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării acțiunilor serviciilor de spionaj străine îndreptate împotriva capacității de apărare a țării și a forțelor armate ale Republicii Socialiste România;

c) organizează activitatea de informații pentru cunoașterea acțiunilor îndreptate împotriva statului român;

d) organizează și desfășoară activitatea de contra-informații radio pe teritoriul Republicii Socialiste România;

e) ia măsuri pentru apărarea secretului de stat, verifică, potrivit legii, în cadrul organizațiilor socialiste modul de aplicare a dispozițiilor legale privind apărarea secretului de stat, contribuie la educarea cetățenilor în spiritul vigilenței;

f) asigură securitatea personală a conducătorilor de partid și de stat."

Prin metodele și mijloacele specifice folosite în activitatea de obținere și valorificare a informațiilor, considera că nu a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului, dreptul la viața privată, astfel cum este definit în art. 17 din Pactul Internațional. La începerea activității în cadrul DSS a depus jurământ militar prin care s-a obligat să respecte și să aplice Constituția și legile țării.

Activitatea incriminată ca fiind protejată de art. 17 din Pactul mai sus menționat, se poate considera a fi desfășurată prin săvârșirea unor serii de abuzuri în obținerea de informații: interceptări telefonice, percheziții domiciliare ilegale, fără aprobare, arestări ilegale, șantaj, presiuni morale, amenințări directe sau indirecte etc. Din probele administrate la dosar nu se poate reține cu certitudine existența unor astfel de abuzuri, încălcări ale dreptului la viața privată, sub niciun aspect al acestora.

Întreaga activitate de culegere și valorificare a informațiilor a desfășurat-o sub strictă coordonare și la ordinul direct și expres al șefului ierarhic și supervizat de setul serviciului de informații interne din cadrul Securității județului Buzău.

În nota introductivă a OUG nr. 24 / 2008, se precizează că în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945-22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării drepturilor și libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Așadar din prevederile OUG se subînțelege că notele, rapoartele, relatările verbale consemnate prin care se denunțau activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist sunt incriminatoarea dacă vizau încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din conținutul înscrisurilor aflate la dosar, apreciază că nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute din art. 2 alin. 1 lit. a :

- persoana care a avut calitatea de ofițer sau subofițer al securității cu atribuții pe linie de securitate în perioada 1945 - 1989

- a desfășurat activități prin care a suprimat sau a încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Considera că NOTELE OFIȚERULUI, NOTA DE SARCINI și ADRESELE aflate ca înscrisuri probatorii, furnizate de către parat nu denunță

activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist cu consecința îngrădirii drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Stabilirea calității de lucrator al securității nu se face așadar ab initio ca urmare a constatării faptului de a întocmi note de ofițer sau indicații informative, ci prin verificarea concomitentă a îndeplinirii condiției legale relative la îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din examinarea documentelor propuse cu titlu probatoriu în vederea constatării calității de lucrator al securității în persoana paratului, se observă că acestea nu fac parte din categoria înscrisurilor prevăzute în OUG nr 24/2008.

Astfel în adresele note probatorii, paratul dispune măsuri interesând :

"legaturile ce le întretine, conținutul discuțiilor cu acestea",

"elementul fost șef garnizoana legionară, fost în colonie de muncă rămâne în continuare în atenția sursei",

"informatorul va căuta să-l mai întâlnească și să permanentizeze legaturile cu el",

"informatorul va continua să poartă discuții pe marginea evenimentelor curente",

"pentru cunoașterea și a altor legături ale obiectivului va fi folosită sursa S, interceptarea corespondentei",

"propun să fie identificat și semnalat nepotul de la Oradea".

Din analiza acestora nu se poate concluziona că aceste directive și măsuri au determinat supraveghere prin care s-a suprimat, îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Apreciază că măsurile dispuse de către parat nu pot fi apreciate ca informații de natură să suprimă sau să limiteze drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Notele informative descriu comportament și discuții fără a cuprinde informații de natură să pericliteze integritatea fizică și psihică a persoanei ca urmare a unor eventuale represiuni ale securității prin intermediul paratului. Activitatea desfășurată era specifică muncii de informare pentru prevenirea afectării siguranței naționale, organizația legionară era considerată organizație cu impact asupra siguranței statului și ordinii de drept. Apărările sale sunt fondate pe atribuțiile de serviciu și pe rolul DSS în apărarea siguranței naționale, conform actului normativ indicat, decretul nr. 121 /1978, art. 4.

În calitate de simplu cetățean nu interesa paratul să controleze convingerile secrete ale anumitor persoane însă în calitate de ofițer era obligat să execute ordinele primite. Mai mult, în urma acțiunilor întreprinse, persoana în cauză nu a avut de suferit în niciun fel, nici nu stia că este urmărită. Activitatea desfășurată se realiza prin măsuri de prevenire și de combatere a anarhiei, măsuri valabile și legale în raport cu normele interne dar și cu legislația internațională la care România era parte și obligată să le aplice.

Notele întocmite de către parat au o valoare operativă slabă, aspectele enunțate sunt de natură să concluzioneze în sensul neîndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 2 lit. 1 din OUG nr. 24/2008. Din înscrisurile aflate la dosar

reiese ca paratul nu a întocmit nicio nota sau raport olograf care sa conțină informații de natura celor menționate mai sus, toate dovezile fiind reprezentate de consemnări despre modul cum isi desfășura activitatea cotidiană, fara a conține date sau informații care sa poata fi apreciate ca de natura sa fie apte sa aducă atingere drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului.

Nu a participat la acțiuni de pătrundere secreta in domiciliu, nu a instalat mijloace tehnice de ascultare in vederea interceptării convorbirilor telefonice sau orice alt gen de activitate de natura sa inducă o permanenta teroare impotriva D-LUI [REDACTAT] asupra drepturilor si libertăților fundamentale ale d-lui [REDACTAT], din cadrul celor exemplificate in jurisprudenta pentru definirea puterii comuniste care a exercitat, in special prin organele securității statului, parte a politiei politice, o permanenta teroare impotriva cetățenilor tarii, drepturilor si libertăților lor fundamentale .

Fata de cele prezentate solicitam respingerea acțiunii ca netemeinica si nelegala.

In drept: art. 111 C Pr Civ, art. 114 C Pr. Civ., art. 8 CEDO.

Curtea a incuviintat partilor proba cu inscrisuri.

La termenul din 12.04.2013, Curtea a respins exceptia inadmisibilitatii actiunii ca neintemeiata.

Pe fond, Curtea observa ca potrivit art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de lucrător al Securității trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

1. Această condiție este indeplinita deoarece paratul a avut gradul de căpitan (1978-1980), in cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Buzău Serviciul 1.

2. Curtea apreciaza ca aceasta conditie este indeplinita deoarece activitățile desfășurate de către parat, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată:

- dreptul la viață privată, prevazut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

- dreptul la secretul corespondenței, prevazut de art. 33 din Constituția României din 1965.

Actiunile paratului care incalaca aceste drepturi sunt cele vizand propunerea de interceptarea corespondenței unui fost condamnat politic pentru a identifica legăturile ce le întreține, conținutul discuțiilor. Această măsură a fost luata între 01.03.1978-01.09.1978, respectiv 25.11.1979-01.06.1980 .

Prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor - care erau instruiți cu privire la tipul de informații pe care ar fi trebuit să le obțină, precum și cu privire la modalitatea de obținere a acestora - pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celor urmăriți.

Pe de alta parte, Curtea observa ca, din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă încălcările sau limitările drepturilor și libertăților fundamentale aveau susținere legală sau regulamentară. Un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația internațională din acea vreme. Ingrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a pătruns în intimitatea persoanei urmărite prin încadrarea acestora cu rețeaua informativă, dar și prin deschiderea și citirea corespondenței acestuia. Prin această ultimă măsură s-a încălcat și dreptul la secretul corespondenței.

Din aceste motive, în baza art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Curtea va admite cererea și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul Bîștiu Aurel**, cu domiciliul în

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 12.04.2013.

**PREȘEDINTE
BÎCU VASILE**

**GREFIER
CONSTANTIN DOINA**

